

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

44. De proditione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

turum, quod intendit, eriam positis medijs conuentibus, & sufficientibus, venialiter peccat: est enim timor vanus.

Quintum est, qui solicitus est extra tempus proprium, qui solicitandus est, peccat ex se venialiter; vt, qui tempore Mai solicitatur de vindemia. Quamuis sit prudentia respicere & solicitari de futuro, hoc tamen est, quando in praesenti possumus prouidere futuro: quando vero nihil possumus prouidere in praesenti, aut non debenius, est vana solicitude & perniciem. Similiter peccat, qui, dum est in Ecclesia, solicitus est de familia, & de re; non enim tali tempore solicitude hac calumni debet: omnia enim tempus suum habent.

De proditione.

CAPUT XLIV.

Tertia filia Avaritiae, ut diximus, era proditio. Hac autem potest sic describi: Manifestatio oculi illuc in nouimenti. In qua descriptione sunt due partes.

Altera est, *oculi manifestatio*: prodere enim est manifestare id quod latebat. Tamen non in sola manifestatione constitutio proditionis, vt quoddam vitium est, sed est necessaria altera pars, quod ista manifestatio sit inferens nocentium, seu apta ad inferendum documentum ei, cuius occultum manifestatur; unde, qui manifestat pecunias alterius latroni, vt eas capiat, dicitur ipsum prodere. Similiter, qui ciuitatem aliquius inimico tradit, dicitur etiam prodere. In utroq; autem casu est manifestatio quedam. In priori manifestacione ei per verbum, in posteriori, per factum, dum viam capienda uitatem ipso facto aperit.

Fit autem ista proditio quadrupliciter.

Primo, circa personas, cum prodit quis personas, ad documentum ipsis inferendum, quo modo Dalida prodidit Samsonem, & Iudas Christum Dominum. Et haec est graue mortale.

Secundo, circa res immobiles; vt, qui prodit calta, villas, ciuitates suorum dominorum, qui ven domini larum sunt. Et hoc est mortale obligans ad restitucionem.

Tertio, circa res mobiles; vt, qui abscondit alterius pecu-

niam,

niam, vel uestes latroni ostendit, ut rapiat. Et hoc est mortale etiam obligans ad restitutionem.

Quarto, circa secreta; ut, qui alterius secretum aperit in eius detrimentum. Et hoc est etiam mortale, cum res est grauis, & quam celare tenebatur. His modis committi potest proditionem ad maiorem declarationem aliquot dubia in capite sequenti examinare oportet.

De quibusdam dubijs circa proditionem.

C A P V T X L V .

Aliqua occurunt dubia circa proditionis modos.

Primum est; an si tyrannus aliquis iniuste detineat castrum, vel ciuitatem, vel villam alterius, liceat alicui priuatæ personæ, quæ sub potestate ipsius tyranni est, & cui est commissa cura illius castri, ipsum tradere domino vero, tyranno inscio. Ad hoc respondet Anton. 2. p. tit. 1. cap. 22. §. 7. & dicit aliqua;

Primum est, si, qui tradit castrum, facit hoc, cupiditate pecuniae, vel odio & inimicitia motus, ut sine præcipuo, tunc mortaliter peccat.

Secundum, quando id facit zelo iustitiae, licet cum spe pecuniae, non peccat mortaliter, si aliquæ ad sint conditiones, nimurum.

Prima, ut non sequantur mortes & occisiones hominum in tali traditione.

Secunda, ut non sequantur grauia scandala.

Tertia, ut dominus verus nequeat alia via recuperare tale castrum. His statibus non esset peccatum; aliquo vero, vel omnibus deficientibus esset peccatum: & quia fere semper unum horum est, ob id, raro licer iste casus.

Dicit tertio Ant. quod si quis etiam his deficientibus castrum tradat, mortaliter quidem peccat, tamen ad restitutionem non tenetur, quia non rapit alienum a vero domino; immo reddit proprio domino, licet malo & indebito modo. Consentit his Tabien. ver. interrogatio. §. 19. & Armill. v. proditio. Et ita mihi videtur dicendum.

Aliud dubium est; an tyrannum, qui habet obsessam ciuitatem iniuste, liceat alicui priuato per proditionem occidere: v.g. an liceat medico ipsius, aut coco ministrare venenum

